

Brødkornets Vedkommende. Dette indrømmer jeg, men jeg tror ogsaa, jeg sagde, da jeg forelagde Lovforslaget, at her sker der en Undtagelse, og jeg tror ogsaa, jeg anførte, af hvilken Grund denne Undtagelse maatte og burde finde Sted. Men jeg beder ærede Medlemmer være forvissede om, at hvad jeg her mener, der gælder for Landbrugets Hovedprodukter, ønsker jeg ogsaa saa snart som muligt, saa snart som Nødvendigheden ikke forhindrer os deri, ogsaa skal blive Tilfældet med Kornhandelen og i øvrigt med al Omsætning og Handel her i Landet. Naar jeg har ment, at for Brødkornets Vedkommende var det, skønt det er beklageligt, endnu et Aar en Nødvendighed, at der vedtages en Kornlov med den Slags indskrænkede Bestemmelser, som her er foreslaaet, saa at det ikke blot af den Grund, som jeg nævnte, at Rugbrødet som Levnedsmiddel indtager en særlig Stilling og er absolut blottet for ethvert Præg af Luksus. Det er heller ikke alene af den Grund, at Eksport af Korn i de sidste 40 Aar jo slet ikke har været en Landbrugsindtægt — om end det dog er en Grund, der kan anføres, at naar vi ikke normalt plejer at tage Indtægt ved Eksport af Korn, er det lidt ejendommeligt, om vi nu det 7de og forhaabentlig sidste Aar skulde have saa travlt med at komme ind paa at tage denne Fortjeneste, som vi frivilligt har givet Afkald paa de sidste 6 Aar. Men, som sagt, det er ikke alene af disse Grunde, der er en tredje Grund, som for mig er den afgørende, og denne Grund er ikke Udtryk for, at jeg ønsker at løbe fra tidligere Anskuelse eller fra Forpligtelser, jeg har indgaaet. Jeg tror at turde sige, at det netop er Udtryk for, at jeg ønsker at opfylde de Forpligtelser, jeg har paataget mig. Ærede Medlemmer maa jo erindre, at der i Øjeblikket foreligger en Situation, som vi maa handle ud fra, en Situation, som ikke er en Tilfældighed, men som er fremkommet ved en vis Styremaade i de 6 Krigsaar. Man kan beklage det, man kan sætte Pris paa det, men man maa tage det som en Kendsgerning, ud fra hvilken man maa handle. Nu er der meget i denne Situation, som jeg vilde have ønsket var anderledes, og som jeg mener burde have været anderledes; men der er ogsaa noget i den, som jeg har været medvirkende til, og naar man har været det, kan man ikke

fragaat sit Ansvar, men maa tage det op, saaledes som det ligger for. Der foreligger den Situation, at vi er nede paa en Pris paa Rugbrødet i dette Øjeblik, der, efter hvad der kan ses, vel nok er lavere end i Landene rundt omkring os, og som altsaa kun er en Trediedel af, hvad Prisen er i Sverige, og dertil kommer, at vi staar med en tom Statskasse, og at der er saa store Skattebyrder paa Befolkningen, saaledes at selv om man siger, det skal betales i Skatter, vil det blive meget vanskeligt, naar man skal op i meget store Beløb, at faa disse Skatter ind og faa dem ind paa en saadan Maade, at vi ikke kvæler hele vort Erhvervsliv. Det er to Kendsgerninger, som vi maa tage Hensyn til, og to Kendsgerninger, som vi ikke kan frasige os Ansvaret for; vi kan alle mere eller mindre have vor Andel deri. Hvad Brødprisen angaar, har, saa vidt jeg ved, alle Partier ikke alene Æren, men ogsaa Ansvaret for, at vi er kommet saa langt ned med Rugbrødsprisen, og naar denne Situation nu foreligger, kan man ikke pludselig med et Spring tage det alt sammen bort og sige: Værsgodt, nu er det Verdensmarkedets Pris eller blot tilnærmelsesvis Verdensmarkedets Pris, saaledes som i Sverige. Man kunde sige til mig: Ja, men det har du ikke været med til, du har ikke haft Sæde i Rigsdagen og stemt for det. Jo, jeg vedkender mig, at jeg ogsaa har mit Ansvar. Som Repræsentant for Landbruget, for De samvirkende danske Landboforeninger har jeg Gang paa Gang sagt, at efter at den Nødstilstand er indtraadt, der skyldes Krigen, og som har fremkaldt en Spænding mellem Prisen paa Brødkorn og paa Foderkorn, vil vi ikke fra Landbrugets Side kræve at tage den Konjunkturførtjeneste, der ligger paa Brødkorn. Jeg har Gang paa Gang gentaget: Vi forlanger kun Erstatningsprisen; naar vi faar den, har vi intet imod, at Brødprisen sættes langt ned. Og naar vi ikke har protesteret mod det, saa er det noget, der binder, og det er et Hensyn, man er nødt til at tage. Jeg vover derfor at sige til dem, der i Gaar i saa stærke Udtryk bebrejdede mig, at jeg løb fra tidligere Standpunkter, og at jeg ikke tog Hensyn til, hvad jeg tidligere havde sagt, at det havde været let for mig at staa op og sige: Nu stryger vi det hele! Men jeg forsikrer,